

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/29/2014
Identifikačné číslo spisu:	8706209546
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8706209546.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ J. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., 2/ I. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., zastúpených advokátkou JUDr. Justínou Lajčákovou, Poprad, 1. Mája 216/7, 3/ N. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., ako dedičov po zomrelom Pavlovi Pilátovi - TRANSPILÁT, Nová Lesná, Tatranská ul. 249, IČO: 30 859 562, proti žalovanému N. Y., bytom F., o zaplatenie 2 882,35 eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/145/2007, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 3. decembra 2013, č. k. 1Cob/31/2013-202, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní žalovaného z a s t a v u j e .
Žalobcom 1/ až 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd v Poprade rozsudkom z 18. decembra 2007, č. k. 18Cb/145/2007-36 vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 71 400,-- Sk s 10% úrokom zo sumy 60 000,-- Sk od 01. 01. 2006 do zaplatenia a na účet zástupkyne žalobcu 10 490,50 Sk. Vo zvyšku konanie zastavil po tom, ako žalobca pred prvým pojednávaním vzal v tejto časti žalobcu späť.

Rozhodol tak s odôvodnením, že medzi účastníkmi bola uzavretá 13. apríla 2005 písomná zmluva, predmetom ktorej bol predaj nákladného motorového vozidla za cenu 71 400,-- Sk. Cenu mal žalobca zaplatiť v splátkach po 10 000,-- Sk mesačne, počnúc mesiacom máj 2005 až do zaplatenia. Žalovaný prevzal tovar, neuplatnil vady tovaru, nepreukázal, že vozidlo má zlý technický stav. Pre prípad omeškania nebol dohodnutý úrok z omeškania. Poukázal na ustanovenia § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka a na § 409 ods. 1 a § 447 Obchodného zákonníka. Súd prvého stupňa z takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca preukázal dodanie tovaru a že si splnil svoje zmluvné povinnosti, avšak žalovaný nepreukázal, že vozidlo má vady, že je v zlom technickom stave, teda neunesol dôkazné bremeno, a preto ho súd zaviazal na zaplatenie tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Súčasne súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti, ktorou vyhovel žalobe, podal odvolanie žalovaný. Na odvolanie žalovaného vec prejednal Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, rozhodol rozsudkom z 3. decembra 2013, č. k. 1Cob/34/2008-146 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ na účet ich zástupcu 148,32 eur náhrady trov odvolacieho konania. Žalobcovi 3/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nie je pravdou tvrdenie žalovaného, že nebol predvolaný na pojednávanie, na ktorom 18. decembra 2007 bolo rozhodnuté vo veci samej. Obaja účastníci aj odvolateľ sa zúčastnili pojednávania konaného 30. októbra 2007. Toto pojednávanie bolo odročené na konkrétny termín na 18. decembra 2007, čo obaja účastníci vzali na vedomie a potvrdili svojim podpisom v zápisnici z pojednávania. Žalovaný teda vedel o novom termíne pojednávania 18. decembra 2007. Napriek tomu sa pojednávania nezúčastnil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Preto súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Obaja účastníci, teda aj žalovaný boli písomne poučení súdom prvého stupňa o tom, že sú povinní predložiť dôkazy, alebo ich musia označiť skôr, ako vo veci vyhlási rozsudok, pretože na dôkazy označené neskôr, sa neprihliada. Napriek poučeniu žalovaný v priebehu konania na súde prvého stupňa dôkazy na preukázanie svojich tvrdení neoznačil. Neurobil tak ani dodatočne v podanom odvolaní. Odvolací súd preto konštatoval, že celá obrana žalovaného je nekonkrétna a žalovaný neuniesol dôkazné bremeno. Odvolací súd sa stotožnil s právnym a skutkovým záverom súdu prvého stupňa vyslovenom v napadnutom rozsudku. Medzi účastníkmi bola uzavretá kúpna zmluva s dohodnutou kúpnu cenou vo výške prisúdenej rozsudkom. Nie je sporné, že žalovaný kúpnu cenu ani sčasti nezaplatil. Žalovaný nepreukázal, žeby v zákonom stanovenej lehote a zákonným spôsobom uplatnil zodpovednosť za vady predanej veci, pričom právny predchodca žalobcov na nedodržanie takejto lehoty výslovne upozornil. Sám žalovaný tvrdil, že vady motorového vozidla sa objavili až po polroku trvania jeho prevádzkovania. Tvrdenie o uplatnenej zodpovednosti za vady nie je ani v prípade ich preukázania dôvodom pre určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Žalovaný netvrdil žiadnu okolnosť, ktorá by mala za následok, že by kúpna zmluva z 13. apríla 2005 bola neplatná. Nie je možné dôvodne tvrdiť na jednej strane neplatnosť kúpnej zmluvy a na druhej strane si uplatňovať nároky zo zodpovednosti za vady kúpenej veci a tým uznávať platnosť zmluvy. Keďže pôvodný žalobca v priebehu odvolacieho konania zomrel, nemohol odvolací súd napadnutý rozsudok napriek jeho vecnej správnosti, bez ďalšieho potvrdiť. Opodstatnenosť nároku prisúdeného napadnutým rozsudkom má za následok, že tento nárok pripadol dedičom po zomrelom Pavlovi Pilátovi. Zmena spočíva vo výroku len v úprave prisudzujúceho výroku tak, aby tento zodpovedal procesnej situácii vzniknutej úmrtím pôvodného žalobcu.

Ďalej uviedol, že žalovaný odvolaním napadol aj výrok o uložení povinnosti zaplatiť úroky z omeškania, neuviedol však žiadne konkrétne dôvody, ktorými by spochybnil tento nárok, prípadne výšku. Vzhľadom k viazanosti odvolacieho súdu dôvodmi podaného odvolania, odvolací súd konštatoval len to, že dôvody tohto odvolania nijako nespochybňujú, že kúpna cena bola zročná najneskôr ku dňu 01. 01. 2006, preto bol aj tento nárok prisúdený dedičom po zomrelom žalobcovi. To isté platí aj pre výrok o náhrade trov prvostupňového konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný. Žiadal napadnutý rozsudok a rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V dovolaní uviedol, že motorové vozidlo LIAZ PP 501 AE dal žalobcovi v dobrej viere za účasti svedkov v mesiaci január 2008 a dodnes mu motorové vozidlo nebolo vrátené. Po smrti žalobcu ho právna zástupkyňa pozostalých vyzvala na úpravu kúpno-predajnej zmluvy. Chce vec znovu prejednať na súde prvého stupňa za účasti svedkov, aby sa objasnila pravda. Tvrdí, že nemôže platiť za to, čo nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané účastníkom konania a v stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal ďalej, či boli splnené podmienky dovolacieho konania, aby dovolanie bolo prejednané.

Podľa § 241 ods. 1 O. s. p. dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie

bud' sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť a súd pre to urobí vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O. s. p.).

Okresný súd Poprad uznesením z 5. mája 2014, č. k. 18Cb/145/2007-208 vyzval žalovaného, aby v lehote desiatich dní svoje podanie z 10. februára 2014 opravil a doplnil nasledovne:

- presne označiť účastníkov konania,
- predložiť splnomocnenie - plnú moc udelenú advokátovi na Vaše zastupovanie ako dovolateľa v dovolacom konaní, nakoľko dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ sám nemá právnické vzdelanie,
- uviesť v akom rozsahu sa dovolanie podáva,
- uviesť dôvody, z akých sa rozhodnutie odvolacieho súdu napáda, v čom považuje rozhodnutie súdu, resp. postup za nesprávny,
- uviesť, ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov,
- presne uviesť, čoho sa dovolaním domáha, presne citovať, ako má dovolací súd rozhodnúť vo výroku rozhodnutia.

Z obsahu spisu vyplýva, že výzva bola žalovanému doručená 12. mája 2014 a žalovaný na ňu reagoval podaním z 24. mája 2014. Žiadal, aby mu súd predĺžil lehotu na opravu a doplnenie dovolania z 10. februára 2014, pretože bol vycestovaný za prácou a vo veci nemohol konať. Súd mu uznesením z 9. júna 2014 predĺžil lehotu do 30. júna 2014. Žalovaný vytýkané vady podania neodstránil ani do rozhodnutia dovolacieho súdu.

Keďže dovolateľ neodstránil ani vady podania a ani nedostatok podmienky konania, a to povinné zastúpenie dovolateľa advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd pre tieto vady nemohol konať vo veci, preto konanie o dovolaní žalovaného podľa ustanovenia § 104 ods. 2 v spojení s § 243c O. s. p. zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.